

tro, at det kan være saa forfærdelig vanskeligt at faa udmøntet det Guld, der er Brug for, saa meget mere som jeg har den Tro, at Nationalbanken allerede maa ligge med saa meget møntet Guld, at det maatte være tilstrækkeligt, i hvert Fald til Behovet i de første Aaringer.

Saaledes som vi nu ser paa det, er vort Syn ganske rigtigt det, at der ingen Grund er til at bygge en ny Møntbygning i Øjeblikket, hvor den nuværende Mønt giver en saa betydelig Indtægt, og hvor baade Møntmesteren og Møntguardeinen erklærer, at de med et i Forhold til den nuværende maanedlige Indtægt ikke stort Beløb — det er jo et Beløb, der ikke svarer til mere end $1\frac{1}{2}$ Maanedes Indtægt — vil kunne sætte den nuværende Møntbygning i Stand til at præstere det nødvendige. Jeg tror, at man i de nuværende økonomisk meget vanskelige Tider bør vente med at belaste Statskassen med en saa stor Udgift som den foreslaaede og saa, naar der er gaaet en Tid, og der kan blive en Pause for Mønten, sætte den i en passende Stand. Den kan sikkert i den første halve Snes Aar fuldt svare til Landets Behov.

Brandes: Det vil ikke overraske, at jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Forslag til uændret og hurtig Vedtagelse. Forslaget har været ret længe om at komme fra Folketinget herop — det har taget 1 Aar —, men undervejs har der ogsaa været adskillige politiske Begivenheder, som har hindret Fremme af Sagen, og dernæst har Folketingsudvalget underkastet Forslaget en meget omstændelig og omhyggelig Prøvelse, efter hvilken Forslaget dog er blevet vedtaget i samme Form, hvori Landstinget for et Aar siden vedtog det. Der er da vel ikke megen Grund for mig, i alt Fald til at sige mange Ord om dette Forslag, og efter at det er blevet gennemgaaet baade af den højtærede Finansminister og af den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jørgen Berthelsen), des mindre. De Detailbemærkninger, som det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) nu fremsatte, skal jeg ikke komme videre ind paa.

Min Aarsag i sin Tid til at fremsætte Forslaget var denne, at jeg, efter at have haft talrige Opfordringer til at fremkomme med Forslag om en ny Møntbygning, efterhaanden var kommet til den Overbevisning, at den gamle Møntbygningens Beliggenhed var uforvarlig, at Arbejdet i Bygningen ikke kunde fremmes paa tilstrækkelig forstandig og praktisk Maade, og at de Udmøntninger,

der burde finde Sted, ikke kunde finde Sted i den gamle Mønt.

Om Beliggenheden behøver jeg neppe at sige mange Ord, thi det er vist i og for sig klart for enhver, at en Møntbygning skal ikke ligge i en meget befærdet Del af Hovedstaden, som den nuværende Møntbygning gør, og saa tæt omgivet af andre Bygninger, at Arbejdet saa at sige kan iagttages fra disse. Det er rimeligt at flytte Møntbygningen hen til et Sted, hvor den ikke alene ligger ret frit, men ogsaa kan omgærdes saaledes, som det er naturligt, at en Møntbygning omgærdes.

Det var den ene Grund. Den anden Grund var den, at den Maade, hvorpaa Arbejdet foregaar indenfor Bygningen, er urimelig ugunstig for Arbejderne, baade over- og underordnede. Ikke mindst Møntguardeinen har mange Gange været hos mig med Klager over de hygiejniske Forhold, som jeg søgte at bøde paa, saa godt jeg kunde, ved midlertidige Ændringer i Bygningen. Den nuværende Møntguardein er en Mand med megen human Interesse, og han tog sig varmt af Arbejdernes Sag.

Dernæst var der endelig dette, at Mønten ikke kunde udmønte det, der krævedes af den, at Mønten er en produktiv Anstalt og vil vedblive at være det. Jeg tror, at det ærede 14de tingvalgte Medlem tager fejl, naar han tror, at der ikke altid bliver Brug for en endda meget betydelig Udmøntning af Skillemønt.

Saa var der den økonomiske Betænkelse, som det forekommer mig, at jeg med Rette nærede, saa længe man kunde være det bekendt.

Selve Forslaget gik saa ud paa at anvende et Beløb af omtrent 2 Mill. Kr. til Opførelse af en ny Mønt og til Maskiner. Deraf kunde man vente, at mere end en Fjerdedel vilde indkomme ved Salg af den gamle Mønt. Nu er der altsaa gaaet et Aar, siden Forslaget blev forelagt i Tinget. Ifølge de Opgivelser, der forelaa fra Arkitekten, og hans meget sagkyndige Beregninger af alle Udgifterne mente jeg den Gang, at det Overslag, som da var givet, maatte anses for holdbart, og den ærede Ordfører for Partiet Venstre mente, at hvis det var holdbart den Gang, var det ogsaa holdbart nu. Det kan der heller ikke være nogen som helst Tvivl om. Priserne er jo snarest nedadgaaende, vi ved alle sammen, hvor nedadgaaende de er paa visse Materialer. Derimod skal jeg ikke skjule, at Muligheden for at sælge den gamle Møntbygning til en saa gunstig Pris, som den